Det, der bestaar

Vor Guds Ord bestaar evindelig.
(Es. 40, 8.)

Alterens Sakrament.

III. Hvad vi faar i Nadveren.

Luther spørger: „Hvad gavner det saaledes at æde og drikke?" og han svarer selv paa Spørgsmaalet: „Det giver disse Ord til Kende: det gives og udgydes for eder til Syndernes Forladelse. Ved disse Ord gives der os nemlig i Sakramentet Syndernes Forladelse, Liv og Salighed. Thi hvor Syndernes Forladelse er, der er ogsaa Liv og Salighed."

Det er en bekendt Sag, at Pastor V. Beck lærte og hævdede, at vi i Nadveren ikke faar Syndsforladelse men derimod P a n t og S t a d f æ s t e l s e paa Syndsforladelse. Daaben er Syndsforladelsens Sakrament, og den Syndsforladelse, vi har faaet i Daaben, den dækker over hele et Guds Barns Liv, saa det behøver ingen anden Syndsforladelse, men vi trænger stadig til ny Stadfæstelse paa den Syndsforladelse, Gud har skænket os i Daaben.

Det er visselig skønt og sandt sagt, at Daaben er Syndsforladelsens Sakrament. Apostelen Peter sagde jo til de frelsesøgende Pintsedag: „Omvender eder, og hver af eder lade sig døbe paa Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse" o. s. v. (Ap. G. 2, 38.)

Og dermed er sikkert sagt, at et Menneske, som i Tro modtager Daabens Naadegave, kommer helt ind under Guds syndsforladende Naade.

Men det er ikke i Overensstemmelse hverken med den hellige Skrift eller med vor lutherske Bekendelse, at en Kristen saa aldrig mere skulde behøve at modtage Syndsforladelse af Gud. Den Forestilling om en Modtagen af Syndsforladelse forud for hele Livet er fremmed for Skriften og ligesaa for vor lutherske Kirke.

Apostelen Johannes skriver: „Dersom vi (han taler paa egne og andre Guds Børns Vegne) bekende vore Synder, da er han (Gud) trofast og retfærdig, saa at han forlader os Synderne og renser os fra al Uretfærdighed." (1 Joh. 1, 9.)

Fadervor er Guds Børns Bøn, og femte Bøn i den lyder, som vi kender: „Forlad os vor Skyld, som vi ogsaa forlader vore Skyldnere."

Dermed stemmer smukt, hvad Luther siger i sin Udlæggelse af tredie Artikel: „I denne kristne Menighed forlader han daglig mig og alle troende al Synd rigelig."

I vor danske Alter-Ritual hedder det først: „Af disse Ord „til Syndernes Forladelse" skulle I ligeledes tro, at han skænker eder sit Legeme og Blod til en Stadfæstelse paa alle eders Synders Forladelse." Men kort efter hedder det: „Thi han har givet os sit Legeme og Blod at æde og drikke til Syndernes Forladelse og evigt Liv."

Her nævnes saaledes baade „Stadfæstelse paa Syndsforladelse" og „Syndsforladelse" ved Siden af hverandre, saa det maa hævdes, at den lutherske Kirke i Danmark her lærer ikke et Enten-Eller, men et Baade-Og.

Red. gemmer paa to Minder fra Danmark, som han her vil drage frem, fordi han mener, de kan tjene til at kaste Lys over den omhandlede Sag.

Det ene Minde er fra min Drengetid. Det var en Søndag Eftermiddag. Flere af os Drenge var samlet, og saa var der en af de større Drenge, som b a n d e d e. **En af os andre sagde saa til ham, at det maatte han ikke gøre, det var Synd. Saa svarede han omtrent som saa, at det gjalt ikke saa nøje, for han havde været til Alters i Formiddag og faaet Forladelse for alle sine Synder.**

Dette Begreb var vistnok temmelig almindeligt blandt aandeligt døde og vantro Mennesker derhjemme, at de saadan frit kunde synde og saa gaa til Alters en Gang imellem og faa Regnskabet gjort op med vor Herre til Dato. Det var særlig denne Verdens Børns Opfattelse af Nadveren som Syndsforladelses Sakrament, Past. Beck og andre troende Præster satte sig bestemt imod.

Det andet Minde er fra mit Besøg derhjemme i 1884. Det var ved Indre Missions Aarsmøde, Forholdet mellem Syndsforladelsen i Daaben og Syndsforladelsen i Nadveren kom paa Tale. Da sagde den senere saa bekendte og skarpsindige Past. A. Schak som Svar paa noget, Past. V. Beck havde sagt, at en fremragende Teolog nylig havde sagt, at den Mand var endnu ikke født, som kunde gøre Forskel mellem Syndsforladelsen i Daaben og Syndsforladelsen i Nadveren.

Det ene viser, hvorledes Nadveren kan misbruges som Sovepude for vantro Navnkristne. De har faaet den Ide, at Nadveren er Syndsforladelsens Sakrament, og saa tager de det ikke nøje med Synden, thi det er jo let at gaa til Alters en Gang imellem og faa Regningen gjort op. Sligt er at drive Spot med Sakramentet.

Det andet viser derimod, at selv de lærteste og mest dybsindige Kristne ikke er i Stand til at sætte det om Syndsforladelse i System, saa de kan sige, at her gives Syndsforladelse, der ikke.

Vi vil med Apostelen Johannes fastholde, at „dersom vi bekende vore Synder, da er Gud trofast og retfærdig, saa han forlader os Synderne og renser os fra al Uretfærdighed" og med Luther, at Gud „daglig forlader mig og alle troende al Synd rigelig."

Men det synes os, at der kan gøres den Forskel paa den daglige **Syndsforladelse** og saa Syndsforladelsen i Nadveren, at i dette Sakrament gives der ikke alene Syndsforladelse, men der gives det dyreste Pant paa, at Gud mener det alvorligt, naar han siger, at han forlader den bodfærdige hans Synd og renser ham fra al Uretfærdighed, saa det er skønt sagt i vort Alter-Ritual, at Kristus skænker os sit Legeme og Blod til en S t a d f æ s t e l s e paa alle vore Synders Forladelse.

„Vi synder daglig meget", som Luther siger i sin Udlæggelse af femte Bøn i Fadervor, og derfor trænger vi til daglig at bede om Syndsforladelse, og vi trænger til dette dyrebare Pant paa, at Gud gerne forlader os al Synd, som gives i Nadveren i det Jesu Kristi Legeme og Blod, som er ofret og udgydt til en Forsoning for vore Synder.

Men ogsaa angaaende Syndsforladelsen i Nadveren gælder Luthers Ord i tredie Artikel: „mig og alle troende." For vantro Mennesker er Nadveren ikke Syndsforladelsens Sakrament. De maa først vende tilbage til den Pagt, Gud sluttede med dem i deres Daab, komme tilbage til Forsagelse og Tro.

Skriftetale ved Konfirmandernes Altergang.

„Gud! Hvor dyrebar er din Miskundhed, og Menneskenes Børn skulle skjule sig under dine Vingers Skygge. De skulle mættes af dit Huses Fedme, og du skal give dem at drikke af din Lifligheds Bæk. Sl. 36, 8—9.

Gud! hvor dyrebar er din Miskundhed, saaledes udbryder David. Han priser Guds Miskundhed og siger, at den er dyrebar, ja han siger i en anden Salme, at Guds Miskundhed er bedre end Livet. Sl. 63, 4.

Det er Guds dyrebare Miskundhed, der gør, at vi i Dag kan være Gæster i Herrens Hus og ved hans Bord. Guds Miskundhed er det samme som Guds overbærende Naade, **der ikke farer op og fortærer og ødelægger Synderen i Vrede, naar Synderen fornærmer og bedrøver Gud med sine Synder; men der venter og haaber, at det skal blive bedre, og at hans Godheds, Langmodigheds og Taalmodigheds Rigdom skal lede Synderen til Omvendelse. Det er Herrens Miskundhed, at vi ikke er fortærede. Jeremias Begrædelses Bog 3, 22.**

Naar Guds Miskundhed bliver vor personlige Ejendom ved en levende Tro paa Naaden i vor Herre Jesu Kristi Saar og Vunder, da bliver Guds Miskundhed ogsaa dyrebar for os som for David, da ser vi, at det er en ægte Perle, der er farvet rød af Jesu Blod. Smykker denne Perle dit Hjerte, kære Nadvergæst, er Guds Miskundhed bleven dyrebar for dig, fordi den er bleven din personlige Ejendom?

Det er Guds Miskundhed at I Forældre og Børn kan i Dag følges ad til Herrens Hus og Herrens Bord. Aa, lad det nu ikke blive sidste Gang, I følges ad til Herrens Bord. Der var dem, som kun fulgtes med deres Forældre en Gang til Herrens Bord, til den første Altergang efter Konfirmationen, saa kom de ikke oftere. Hvem var det? Det var dem, som ikke gav Herren et ærligt „Ja" paa deres Konfirmationsdag. Da jeg havde Konfirmanderne til Forberedelse den sidste Dag, spurgte jeg hver enkelt for sig selv, om de nu ogsaa vilde svare et ærligt „Ja" til deres Daabspagt. De sagde alle, at de vilde. Men dersom dette var ærligt ment, saa skal de nok komme oftere til Herrens Bord; thi saa er Guds Miskundhed bleven dyrebar for dem, ogsaa den Miskundhed, som de modtager af Herren ved hans Nadverbord. Dem, der efterhaanden bliver borte fra Herrens Bord, er Synden bleven dyrebar for i Stedet for Guds Miskundhed.

Men dem, Guds Miskundhed er bleven dyrebar for, søger Skjul under Guds Vingers Skygge — de brøde, de bløde — de stærke Vinger, der er udbredt til Velsignelse og Bevarelse for alle dem, der elsker hans Miskundhed. — Billedet om at skjule sig under Herrens Vingers Skygge er hentet fra den gamle Pagt, hvor Keruben stod med udbredte Vinger over Naadestolen, der paa den store Forsoningsdag blev stænket med Offerdyrets Blod. Men det var kun et Sindsbillede paa det tilkommende Gode. Over Naadestolen i den nye Pagt, der paa Langfredags store Forsoningsdag blev bestænket med Jesu Blod, staar ikke en død Kerub udskaaret af Træ; men en levende Frelser med udbredte Vinger, der indbyder alle de trætte og besværede Sjæle at søge Ly og Skjul, Velsignelse og Bevarelse ved at søge op til Naadestolen i det allerhelligste.

Under dine Vingers Skygge
der, kun der er Livets Lykke,
Aandens Barnehjem paa Jord."

De, der da i Anger og Tro som bedrøvede over deres Synder, men dog glade i Herrens Naade, søger Skjul under de Vingers Skygge, „de skal mættes af Guds Huses Fedme og drikke af Guds Lifligheds Bæk", synger Salmisten videre. Kære Nadvergæst, hvad kommer du til Alters for i Dag? hvad søger du her ved hans Bord? søger du Skjul og Skygge for din trætte og besværede Sjæl? søger du Mad og Drikke for din hungrende og tørstige Sjæl? se, da skal du erfare, at det med at søge Skjul under Herrens Vingers Skygge, mættes af Guds Huses Goder og drikke af Guds Lifligheds Bæk er ikke alene skønne poetiske Udtryk; men levende Virkeligheder. Herren give dig Naade til at komme saaledes, at du kan æde og drikke dig selv til Velsignelse og faa Smag paa Jesu Legeme og Blod i den hellige Nadvere, saa du kommer igen og igen, indtil du en Gang for evig faar Lov til at sidde til Bords i Guds Rige i Himlen. Amen!

J. S ø e.

Danmarks-Korrespondance.

København i Juli 1917.

Dyrtiden.

Bestandig stiger Priserne paa Livsfornødenheder her hjemme. Og det er egentlig kun det første Kød, der er gaaet ned i Pris siden Juni Maaned i Fjor, nemlig 1 Kr. pr. Kg. Oksekød og ca. 70 Øre pr. Kg. Kalvekød. Alle øvrige Varer er dels steget i Pris, dels til Stede i meget knappe Mængder eller — f. Eks. for Margarinens Vdkommende — udgaaet af Markedet.

For at give et Indtryk af Stigningen skal anføres Prisforskellen mellem Juni 1916 og Juni 1917 for de groveste Eksemplers Vedkommende. Franskbrød fra 50 til 78 Øre Kg., udenlandsk Havregryn fra 59 til 84 Øre, Risengryn 61 Øre til 1 Kr. 19 Øre, Kartoffelmel 62 til 153 Øre, lyst Farin 41 til 60 Øre, Kaffe 245 til 345 Øre, tørrede amerikanske Æbler 150 til 256 Øre, tørrede Abrikoser 177 til 367 Øre, Svedsker 150 til 248 Øre, Rosiner 134 til 228 Øre, Smør 292 til 334 Øre og Klipfisk 123 til 171 Øre. Endvidere er brun Sæbe steget fra 51 Øre til 1 Kr., Petroleum fra 20 til 28 Øre Fl., skotske Nøddekul fra 645 til 1350 Øre p.r hl., Gasværkskoks fra 289 til 453 Øre og Koks fra private Handlende fra 389 til 748 Øre pr. hl.!

A propos Brænselet. Dette Spørgsmaal har Sommeren igennem beskæftiget Regeringen stærkt, og det synes nu, som man kan overse Situationen. Rundt i vore Skove arbejdes der med Iver paa Fældning af Træer, og i Tørvemoserne er der ogsaa Liv.

Nu har Prisreguleringskommissionen gjort Indstilling til Ministeriet om, at der først skal sørges for Statens og Kommunernes Institutioner og Industrien med Kul, derefter kommer de private Forbrugere. København, Aarhus og Odense vil faa tildelt det meste af det udenlandske Brændsel — Provinsbyer af mindre Størrelse og Landet maa saa klare sig med det indenlandske.

I næste Maaned begynder Salget af Kul og Koks fra Kontorer, der skal oprettes hertil, og man haaber at kunne skaffe hver Husstand i de 3 nævnte store Byer ca. 20 hl. Kokes.

* * *

Overværgeraadet

har udsendt Beretning om Virksomheden i 1916. Af det taltunge Værk, der giver et hastigt Overblik over de moralske Tilstande i Dele af Folket, ses det, at Institutionen i alt i Tiden fra 1906 til 1916 har fjernet 8148 Børn; af disse er atter udgaaet af Værgeraadsforsorg 3132, altsaa endnu tilbage ca. 5000 Børn, der er under Overværgeraadets Tilsyn; de 817 er fjernede fra Hjemmene i 1916.

I 226 Tilfælde er det Husbeboere, der har anmodet om Indskriden, i 151 var det Værgeraadsmedlemmer, i 107 Politiet, i 90 Forældre og Værger og i 65 Tilfælde er Anmodningen kommet fra Skolen. 1 har selv henvendt sig til Raadet.

Af Fortegnelsen over Livsstillinger for de fjernede Børns Forældre ses det, at 18 var Bestillingsmænd, 87 Landarbejdere og 222 Arbejdsmænd, 129 Haandværkere; 100 var Enker, 98 ugifte Kvinder og 51 fraskilte eller fraseparerede Kvinder.

Rubrikken over de Tilfælde, hvor Fjernelsen er sket som Følge af Forældres eller Værgers Mishandlinger eller Vanrøgt, udviser saa glædeligt lille et Tal som 21 ialt for hele Landets Vedkommende; derimod er Fædrenes Driftfældighed og Mødrenes Usædelighed betydeligt højere opp ei Antal af Tilfælde. Der var saaledes 107 driftfældige Fædre og 51 do. Mødre, medens Usædelighed var til Stede hos 8 Fædre og 90 Mødre.

Hvor Børnenes egen Adfærd har været Aarsag til Overværgeraadets Indskriden, er det væsentligst Tyverier, de har begaaet, nemlig i 259 Tilfælde Drenge (deraf 173 under 14 Aar) og i 45 Tilfælde Piger.

* * *

Høsten.

Siden min sidste nedslaaende Skildring af Udsigterne for Aarets Høst har Det statistiske Departement affattet Opgørelse over, hvorledes Situationen formede sig d. 1. Juli.

I Slutningen af Juni faldt der jo endelig lidt af den længselsfuldt ventede Regn — men det var for lidt der kom. Dog fik Jylland en god Portion. Paa Sjælland og Lolland-Falster og til Dels paa Fyen er der kun meget ringe Bedring at spore og egentlig kun for Rugens Vedkommende; for de øvrige Afgrøder staar det snarest daarligere til.

Paa Sjælland hjalp Regnen enkelte Steder saa meget, at Sæden kan skride igennem; Situationen er dog stadig: under Middelhøst. Paa Fyen er det ikke udelukket, at de gode Jorder kan give en god Høst. I Jylland er der blevet betydelig Bedring for Vaarsædens Vedkommende, og i øvrigt knytter man som nævnt i enkelte Egne store Forventninger til den faldne Regn; fra Esbjerg-Egnen lyder Indberetningen dog paa, at der ikke er rigtig Grøde i nogen Ting, og at „det eneste, der gror godt, er Ukrudtet."

* * *

Man maa ikke —

Det er snart mange Ting her i Landet, man ikke maa; og flere **kommer der vel til.**

Man maa ikke brænde Gas Kl. 8—11 Formiddag, man maa ikke føle sit Øl af under Vandhanen, man maa ikke vande sin Haves Blomster med Slangen, ikke skylle sit W. C. ud efter et kortvarigt Besøg, ikke brænde Petroleum i Lamperne, ikke køre i Sporvogn efter Kl. 11½ og ikke i Automobil efter 9 Aften — og om Søndagen slet ikke, ikke sejle i Motorbaad, ikke sidde paa Kafe efter 11, ikke tænde Gasovnen i Badeværelset, ikke skrive om Skibes Ruter i Danmark, ikke købe rigeligt med Koks, hvis man har Penge til det, ikke oplyse sine Butiksvinduer og meget mere.

Puh — man m a a snart heller ingen Ting!

Edward S p o r c.

Fredsspørgsmaalet.

Amerika og de neutrale Stater.

I sit Nummer for 4. Juli skriver „Finanstidende":

Den forløbne Uge har bragt flere Momenter, der kredser om Fredsspørgsmaalet, uden imidlertid at belyse det klarere. Efter at den tyske Presse havde fremført det tyske Koloniproblem som en Hovedfaktor for Fredsordningen, holdt Lloyd George sin Glasgowtale, hvori han tog samme Emne op. Efter de foreløbige Referater er den engelske Ministers Synspunkter meget forskellige fra de tyske, men en Basis for en Meningsudveksling synes dog at foreligge. Med Spænding vil man derfor imødese Rigskanslerens Udtalelser, naar den tyske Rigsdag i Morgen træder sammen.

To Hensyn maa spille stærkt ind i Englands Fredsovervejelser, dels Hensynet til Rusland. Lloyd Georges Tro paa, at Revolutionen i det lange Løb vilde styrke Ententens militære Stilling, bør næppe tages for Alvor. Af Talen fremgik det, hvilken slem Streg i Regningen det russiske Sammenbrud har været for Ententen. Det andet Hensyn gælder Amerika. Balfour er nylig vendt hjem derfra, og denne kloge Statsmand kan ikke have undladt at forstaa de Bagtanker, der har drevet Amerika ind i Krigen. Ogsaa den Kærlighed, Amerika har kastet paa Frankrig, er Opmærksomheden værd. Frankrig staar jo som den uforsonligste Fortsætter af Krigen, og for Amerika maa Formaalet være at forlænge Krigen, til England og de neutrale i Europa er slaaet af Marken.*) Selv det ønskede Regeringsskifte i Tyskland, som Amerika forlanger, vilde ikke køle Krigsmodet. Tyskklands økonomiske og politiske Fremtid skal knuses, hvadenten saa Junkerne eller Socialdemokraterne har Styret.

At man i civile tyske Kredse sukker efter Fred er aabenlyst, men ligesaa givet er det, at man i tyske Militærkredse uforsonligt kræver Krigens Vedbliven. De ledende Militærkredse i Ententelandene gør det samme, og derfor drages Samfundene, ogsaa de neutrale, til Afgrundens Rand. Det har vakt Opsigt, at „Frankfurter Zeitung", Rigskanslerens nærstaaende Organ, har **faaet Mundkurv** paa, „af Grunde, som unddrager sig Offentliggørelse", skriver Bladet.

Vor Kollega „Norsk Næringsliv" skrev i forrige Uge flg.: „Det er ogsaa, efter hvad vi erfarer, et Faktum, at der for Tiden udveksles — og vistnok allerede en Stund har været udvekslet — Meninger mellem Berlin og London gennem neutrale Mellemmænd, som besidder begge Regeringers Øre." Reuters Bureau har udsendt en Meddelelse om, at direkte Forhandlinger skal foregaa i Haag mellem engelske og tyske Udsendinge og Krigsfangernes Behandling, og Meddelelsen havde en saadan Ordlyd, at man maaske kunde lægge et og andet ind i den. Men kan man bygge noget pag slige Halmstraa? Efter hvad vi har erfaret, synes der i Militærledelserne at være alt andet end Fredstilbøjelighed.

Amerikas voksende Indflydelse mærkes for hver Dag, og Stillingen bliver for de neutrale Smaastater i Tyskklands Nærhed mere og mere udsat. Holland er spærret inde og Skandinavien overladt til sin Skæbne. Af Amerikas Haand skal dets Forbundsfæller modtage det daglige Brød, og de neutrale æde Smulerne, der falder fra de riges Bord. Som for en orientalsk Despot ligger alle Europas Regeringer i Støvet for Præsident Wilson. Saa smaa er Europas Statsmænd blevne.

I Rusland drukner Reformarbejdet i indre Splid og ørkesløs Diskussion. Alliancen med det russiske Anarki maa være en bøsk Drik for det Oligarki af kapitalistisk-imperialistiske Interesser, som herfker i Frankrig, England og Amerika (for at bruge „Vorwärts" Udtryk). Tilliden til en russisk Reorganisation er svigtende, trods den Offensiv, der nu er indledet paa Fronterne.

*) Sikke Hensigter, man derhjemme kan tillægge Amerika! Det ligger nær for Tyv at tro, at alle stjæler. Red.

Anledning for en dansk Barber.

Anden Dør Syd for Dan. Luth. Publ. House var i mange Aar Indgang til en dansk Barberstue. Nu er samme Lejlighed atter aaben, til Salg eller Leje for en dansk Barber; en god Lejlighed i vor stærkt danske By. Man henvende sig til Mr. Hansen Brenholdt eller til Dan. Luth. Publ. House.

Køb Agerbrugs Land,

hvor Farmerens Søn kan have de samme Betingelser, som hans Fader havde før ham, ved eller nær Jernbane eller smukke Søer. Hvorfor leje, naar De kan købe en Farm til den samme Pris De betaler i Lejeafgift? Bedste Jordbund. Udmærkede Mejerier i Nærheden. De er sikker paa at gøre det godt. Kløverens naturlige Hjem.

LAND DEPT. N. ITASCA LUMBER CO.
Deer River, Minn.

Standard Farme for Salg.

Et Par gode opdyrkede Farme nær Centret af den danske Koloni ved Standard, Alta., Canada, er for Salg paa rimelige Betingelser ved Henvendelse til

Anthon M Rasmussen,
Standard, Alta, Canada.

Ashland Højskole

Skole for unge Mænd og Kvinder.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Forstanderen

P. Rasmussen
Grant, Mich.

Et af vore Mønstre

Speciel Tilbud

„Kvinden og Hjemmet",

det eneste, bedste og indholdsrig ste Kvindeblad i vort Sprog her i Landet med Billagene „Mønstertidende", 8 store sider med allernyeste Mønstre, og „Vort Bibliothek", 16 store Sider med udsøgte, interessante Fortællinger, leveres

for 10 Cents

i Frimærker eller Sølv i tre Maaneder til enhver, som ikke er Abonnent nu. Indsend Navn og Adresse til os

før 31. August 1917

Klip dette ud og tilskriv

„Kvinden og Hjemmet",
Cedar Rapids, Iowa.

Wyoming

Denne Stat med dens mange Muligheder og Anledninger for Farmeren saa vel som for Arbejderen, er netop nu under Udvikling. Wyoming Ry. gaar gennem den bedste Dal i Staten, og her er ypperlig **Anledning** for flere Hundrede Familier i Clear Creek Valley og Buffalo. Olie og Mine Industrierne vil gøre at Farmeren altid faar stor Betaling for hans Produkter.

Den danske Koloni ved Buffalo er godt begyndt og vil snart blive en af de allerbedste i dette Land. Ønskes fuldstændige Oplysninger, saa skriv til Hans Anderson, Brush, Colo., eller til Immigration Dept., Wyoming R'y Co., 327 Dows Bldg., Cedar Rapids, Ia.,